

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 18.06.2013. ГОДИНЕ**

Председник већа: Данас је 18.06.2013. године, 13 часова и 20 минута. Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету К-По₂ 53/10 у кривичном поступку пред Одељењем за ратне злочине, Вишег суда у Београду, против опт. Илије Јуришића, због кривичног дела из члана 148 став 2, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр.5/04 од 09.11.2007. године, а која је измењена поднеском од 18.09.2009. године.

Поступајуће веће је у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-оптужени Илија Јуришић,

-браниоци Ђорђе и Вања Дозет,

-сведок Зарић Живко.

Добар дан, да ли се чујемо са Судом Босне и Херцеговине?

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Чујемо се Београде, добар дан и вама.

Председник већа: Добар дан. Је ли то судија Јасенковић Весна, је ли тако?

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Јесте, судија Јасенковић Весна. Поздрав Вама, свим колегама у Београду још једном.

Председник већа: Такође.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Ево поступајући по Вашој замолници, ја имам неке сметње, не знам да ли?

Председник већа: Не. Ми Вас одлично чујемо.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Јел чујете? У реду, онда значи неће бити проблем.

Председник већа: Да, неће.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Поступајући по Вашој замолиници, дакле Вишег судау Београду од 16.05.2012. а за потребе кривичног поступка који се води пред вашим судом против оптуженог Јуришић Илије за данас је у Суд Босне и

Херцеговине приступио позвани свједок Зарић Живко. Дакле, Суд је извршио увид у личне податке, идентификацију, дакле свједок је ту.

Председник већа: Да ли знате његов број личне карте?

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Не знам, видјећу са сарадницима, обзиром да личну карту остављају на улазу у Суд, ево само мало да констатујем са сарадницима, само тренутак.

Председник већа: Добро. Ви сте утврдили његов идентитет, нема проблема.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Ево само тренутак. Дакле, лична карта је доле, утврђен је идентитет, ако вам треба ми можемо отићи по личну карту.

Председник већа: Нема, нема потребе, хвала вам.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Хоћемо ли увести свједока у судницу?

Председник већа: Не, сачекајте само један минут само.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Реците, реците.

Председник већа: Само да ја отворим претрес.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Само Ви свој дио посла, наравно.

Председник већа: Како су испуњене све процесне претпоставке, то су се стекли услови за наставак главног претреса, па веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

Главни претрес је јаван.

Констатује се да се врши аудио снимање претреса и препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЗАРИЋ ЖИВКО

Председник већа: Идентитет утврђен од стране Суда Босне и Херцеговине. Можемо сад да уведемо сведока.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: У реду, ево само прије него што свједок уђе ја ћу замолити сарадника уведите свједока у судницу, само имам информацију од

нашег Одјела за подршку свједоцима да је свједок болестан, да има три или четири бајпаса па ето чисто онако ради ваше информације везано за ток његовог саслушања.

Председник већа: Да, да, у сваком моменту када он буде затражио и ако му буде нешто лоше ми ћемо прекинути, није то проблем, само не знам каква ће бити питања, колико ћемо га испитивати, ово је предлог одбране па ће одбрана постављати питања, а ми ћемо видети касније.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Јасно, јасно. Ево сачекаћемо само да га доведу из просторије за свједоке. Свједок, да ли чујете сада на слушалицама?

Сведок Живко Зарић: Само ово да намјестим.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: Само наместите. Свједок, Ви знате да сте позвани у предмету, дакле имамо видео конференцијску везу са Београдом, позвани сте у предмету против Илије Јуришића, све даље информације и упозорења даће Вам надлежни суд у Београду. Колега из Београда је ли то све, можете Ви да наставите са свједоком?

Председник већа: Да, да, хвала Вам, захваљујем.

Судија Суда БиХ Весна Јасенковић: У реду, хвала и поздрав још једном. Пријатно.

Председник већа: Довиђења. Господин Зарић Живко, је ли тако?

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Председник већа: Добро, чујемо се, прво да проверимо.

Сведок Живко Зарић: Чујем, чујем.

Председник већа: Ви сте овде као што Вам је мало пре колегиница Јасенковић Весна саопштила позвани у својству сведока. Овде се води поступак против Јуришића због кривичног дела из члана 148 став 2 Законика КЗ РС у вези догађаја у Тузли 15. маја, знате о ком се догађају ради? Изласку војске '92. године, то знате?

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Председник већа: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок сте дужни да говорите истину, не смете ништа прећутати од онога што вам је познато, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, то вам је јасно?

Сведок Живко Зарић: Да.

Председник већа: Сада ћемо само узети Ваше личне податке. Зарић Живко, од оца?

Сведок Живко Зарић: [REDACTED]

Председник већа: И мајке?

Сведок Живко Зарић: [REDACTED]

Председник већа: Рођени сте где и кад?

Сведок Живко Зарић: [REDACTED]

Председник већа: Које године?

Сведок Живко Зарић: [REDACTED]

Председник већа: Са пребивалиштем, где вам је сада?

Сведок Живко Зарић: [REDACTED] ли вам треба улица?

Председник већа: Да, да.

Сведок Живко Зарић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Овде окривљеног познајете?

Сведок Живко Зарић: Да.

Председник већа: Да ли сте у завади или у сродству?

Сведок Живко Зарић: Не.

Председник већа: Нисте, добро. Ја ћу вам сада рећи текст заклетве коју сте дужни да положите. Ја ћу вам говорити, а Ви само понављајте за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Живко Зарић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Живко Зарић: Да ћу пред судом што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Живко Зарић: Само истину.

Председник већа: И да ништа од онога.

Сведок Живко Зарић: И да ништа од онога.

Председник већа: Што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Живко Зарић: Нећу прећутати.

Председник већа: Ви сте предлог одбране, али пре него што вам одбрана постави питања, овде се ради о догађају од 15.09.'92. године о изласку војске из касарне о догађајима на Брчанској Малти, о догађајима који су се десили на овој раскрсници и шта је вама познато, где сте Ви били тада, које је ваше било задужење, одакле познајете овде окривљеног да ли сте имали неку улогу у тим догађајима, ако јесте какву, шта вам је познато шта се десило на тој раскрсници, како је дошло до тога да је дошло до овог пуцања и до свега овога што се касније десило, можете ли да кажете?

Сведок Живко Зарић: Да. Ја сам био у полицији, према томе ми смо добили задатак да обезбједимо пролаз колони читавој која је ишла из касарне.

Председник већа: Да?

Сведок Живко Зарић: Која је ишла из касарне да изађе нормално јер је тако наређено. Ја сам стајо 10-15 метара од улице на самој кривини, то није никакав ни баук што оно каже, ништа, једноставно само махали рукама једни другима, они одлазе, шта да се ради, тако да је то било то. Међутим, до свега тога, до пуцњаве, неко је почео горе височије од те раскрснице пуцат и дошло је до тога. Међутим, на тој кривини самој је дигла се церада и четири момка су почела пуцати на мене, ја сам био наслоњен, да извините, на контајнер онај од смећа, ето и то је тако дошло до тога. Међутим, даље је одвијало се како се одвијало, почела је та пуцњава, шта сам био, шта се могло даље, ето то је то.

Председник већа: Шта се даље одвијало? Јесу ли и други запуцали?

Сведок Живко Зарић: Не знам, запуцало се са свих страна, ја вам реко. Ја кад сам видио да ударају меци мени више главе, у зид, шта ја знам, пршти на све стране, да вам кажем и ја сам имо 20 метака и то сам пуко и побјего одатле, то је што је је. Нема ту да ништа није ни овако, ни онако, ето, тако да је то то.

Председник већа: И кад сте побегли где сте отишли?

Сведок Живко Зарић: У зграду број 10. У ходнику сам затекао момка рањеног, указао му прву помоћ, шта ја знам, тако да је момка су после одвукли, одвели у болницу и тако.

Председник већа: Имате ли још нешто да додате, да ли се сећате још неких догађаја?

Сведок Живко Зарић: Па не бих ја ту, немам неких догађаја посебних, мене је само зачудило што је то почело да се пуца кад је прва колона изашла, они су били подељени на два дијела, јесте чули. То је мало овако ме било зачудило.

Председник већа: А како је то било, с чим је била подељена? Како сте закључили да су подељени?

Сведок Живко Зарић: Па прво је ишла прва, у првој колони су изашли и цивила је било и шта ја знам неких аута је било, то је она мања аута такозвана и ишла

су два оклопна транспортера с њима и изашли су нормално и отишли овим путем горе за Бијељину.

Председник већа: Добро, ако немате шта да додате препустићу питања да поставља одбрана, затим ће вам питања поставити тужила, на крају ће имати право и веће, а може да вам питања постави и окривљени. Изволите браниоче.

Адв. Ђорђе Дозет: Добар дан господине.

Сведок Живко Зарић: Добар дан.

Адв. Ђорђе Дозет: Да покушамо разјаснити Зарић или Зарић?

Сведок Живко Зарић: Зарић.

Адв. Ђорђе Дозет: Зарић. У првом реду захваљујем што сте дошли да дате свој исказ.

Сведок Живко Зарић: Да вам кажем не чујем вас.

Председник већа: Морате мало јаче.

Адв. Ђорђе Дозет: Кажем захваљујем што сте дошли да дате свој исказ.

Сведок Живко Зарић: Хвала и вама.

Адв. Ђорђе Дозет: Моје прво питање је у ком својству и у којој формацији вас затичу ти догађаји 15.05. дакле у којој сте ви то јединици?

Сведок Живко Зарић: Ја сам био у јединици маневарској, командир Другог вода, Трећег одељења.

Адв. Ђорђе Дозет: Ко су вама претпостављене старешине у тој јединици?

Сведок Живко Зарић: Мехо Бајрић је био начелник, а Јурић је био Нико командир чете, вода или чете.

Адв. Ђорђе Дозет: А Ви сте командир одељења били, је ли?

Сведок Живко Зарић: Ја сам био командир Трећег одељења.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли се сећате ко вам је био командир вода?

Сведок Живко Зарић: Био Зујић Ахмет.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви били професионални полицајац или сте били резервни полицајац?

Сведок Живко Зарић: Резервна. Био сам ја дуго година резервни полицајац.

Адв. Ђорђе Дозет: Дакле пре ових догађаја дуго година сте били у резерви?

Сведок Живко Зарић: Јесте, јесте.

Адв. Ђорђе Дозет: Је ли то значи да вам је то био ратни распоред?

Сведок Живко Зарић: То је ратни распоред био и то је чисто што оно каже овако ту се одвијало све и било је обука и свега, тако да је то било ратни распоред, морало се што каже.

Адв. Ђорђе Дозет: Ја Вам се унапред извињавам на следећем питању али ја морам да питам, Ви сте Србин?

Сведок Живко Зарић: Чисти Србин брате слатки.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли Ви имате сазнање или свест да у том моменту кад се дешава то на Брчанској малти шта се дешава припадате некој муслиманско-хрватској оружаном формацији?

Сведок Живко Зарић: Ја знам да сам био чисти полицајац и то нисам никоме припадо нити би коме припадо.

Адв. Ђорђе Дозет: Које наоружање има ваша јединица? Какво наоружање?

Сведок Живко Зарић: Ма шта је имала, имала је пар ловачких карабина, имала је неког, сад не могу тачно ја рећи, нас је било у јединици 64. Имала је неколико „паповки“ тзв. полуаутоматска пушка, и неколико аутоматских пушака, ето то је било наоружање.

Адв. Ђорђе Дозет: Са чим сте Ви били наоружани?

Сведок Живко Зарић: Ја?

Адв. Ђорђе Дозет: Да, са чим сте Ви били наоружани?

Сведок Живко Зарић: Опет Вас господине не чујем, хоћете молим вас поновити питање?

Адв. Ђорђе Дозет: Са чим сте Ви били наоружани?

Сведок Живко Зарић: Са полуаутоматском пушком.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли Ви у том моменту као полицајац имате било каква сазнања о плановима цивилног руководства и припремама за рат?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли имате сазнања о евентуалним преговорима државног руководства БиХ и Савезне Републике Југославије?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли имате сазнања о евентуалним преговорима или резултатима преговора цивилних и војних власти Тузле?

Сведок Живко Зарић: То знам. То је било преговора јер је, наши су и командири и неки од, изашли и с њима, они су их чисто заробили па су изашли с њима да изађу, ко бива бојали су се, а није се требало бојати нико никога, јесте чули?

Адв. Ђорђе Дозет: Морам признати да нисам разумео. Кад је то неко неког заробио?

Сведок Живко Зарић: Хоћете да вам поновим?

Адв. Ђорђе Дозет: Да, кад је то неко неког заробио тамо?

Сведок Живко Зарић: То није чисто оно заробљавање, него једноставно ја вас присилим да ви мене изведете одатле, е то је то.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви говорите управо о том тренутку кад војска излази или неком другом тренутку?

Сведок Живко Зарић: Јесте, било је, ми смо добили обавјест да војска излази у два сата, у два, међутим то се десило негде око 11 су изашли прва група, а друга је група изашла после кад је настала ова пуцњава негде око, ја мислим негде око шест сати, пола седам тако.

Адв. Ђорђе Дозет: Од кад сте Ви били у саставу те јединице?

Сведок Живко Зарић: Ја сам био у резервном саставу у полиције од '81. године.

Адв. Ђорђе Дозет: Добро, али конкретно '92. године од кад сте у јединици?

Сведок Живко Зарић: '92. године сам прешо прекомандован за командира Трећег одељења у маневарску јединицу.

Адв. Ђорђе Дозет: Али кад, кад? Да ли се сећате месеца?

Сведок Живко Зарић: Не могу сад тачно датум рећи али ја сам прешо негде око нове године, тако, јер се маневарска јединица тек била једна формирала и тако да сам добио то задужење јер ви знате како је по наређењу се мора одазват.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте у својству командира одељења у тој маневарској јединици имали било каквих заједничких задатака са припадницима војне полиције? Говорим о периоду пре 15. маја.

Сведок Живко Зарић: Јесмо имали пре 15. маја јер смо, оно је било чување стражи, ово, оно, патролирање и ми смо одличну сарадњу са војном полицијом.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли имате нека сазнања, дакле, говорим све о периоду пре 15. маја. Да ли имате нека сазнања да је војска требала да напусти Босну и Херцеговину, говоримо сад о Југословенској Народној Армији, односно да је војска та из касарне тузланске требала да напусти Тузлу, да ли сте имали некаква сазнања унапред?

Сведок Живко Зарић: Сви смо ми то чули преко медија и читав народ је знао да војска одлази и да предаје касарну, само је било питање кад ће предат, коме, шта, како и тако даље.

Адв. Ђорђе Дозет: Јесте ли имали сазнања који делови војске напуштају Тузлу, односно напуштају Босну и Херцеговину, а који остају?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Нисте. Да ли као припадник те маневарске јединице имате било каква сазнања да сте чак сад и као старешина у тој јединици учествовали у неком планираном нападу, односно заседи са циљем да се уништи та војна јединица?

Сведок Живко Зарић: Господине, нама је наређено само да пропратимо јединицу да цивили не би мјешали са том јединицом и да не би кога ауто згазило, ништа друго.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли имате сазнања било каква да је некакав напад био планиран?

Сведок Живко Зарић: Не, не. Никаквог плана није било, нити је планирана икаква, што каже оно, да се метак опали, ето, нама је било забрањено да не смемо метак опалити.

Адв. Ђорђе Дозет: Ко вам је то рекао да не смете метак опалити?

Сведок Живко Зарић: То је од командира дошло наређење.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли можете сад, пошто немамо сад скицу, односно не користимо скицу, тренутно веће нема скицу лица места, да ли можете да опишете место где се ви налазите кад прва возила наилазе на Брчанску Малту?

Сведок Живко Зарић: Ја могу да опишем то једноставно ја сам био на ћошку улице која скреће код семафора, од семафора једно 15-20 метара сам био, ето, ако ко зна и ако има вијеће тамо скицу то може се то мого бих показати где сам био.

Адв. Ђорђе Дозет: Овако, ми знамо да преко пута те раскрснице, односно тог семафора на ћошку има онај салон од, неки салон намештаја или тако нешто је било.

Сведок Живко Зарић: Није било ту салона намјештаја никаквога, јер то су биле новоизграђене зграде биле ту.

Адв. Ђорђе Дозет: Е одлично, да ли сте Ви налазите кад гледате оним путем према Бијељини са леве стране пута или са десне стране пута? У смеру Бијељине гледано.

Сведок Живко Зарић: Кад се гледа према Бијељини са десне стране пута, има тамо један велики шахт и иза шахта сам ја био, био је један контајнер, ја сам се на тај контајнер наслонио онако људски и пратио јединицу која је пролазила.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви сте описали ваше виђење почетка пуцњава, дакле, долази пуцњава из правца чега?

Сведок Живко Зарић: Из правца касарне.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли се можете временски одредити од тог почетка пуцњава којег ви чујете, па док пуцњава дође до вас колико времена је прошло?

Сведок Живко Зарић: Па прошло је једно можда 20 минута док је то трајало јер неко је пуко горе према касарни па је онда одозго почело и ишло је све, и отишло је горе за Бијељину, пуцало се, ја сам побјегао да вам искрено кажем.

Адв. Ђорђе Дозет: Нисте ме разумели. Дакле, од момента кад чујете први пуцањ па док пуцњава долази до вас колико времена је прошло?

Сведок Живко Зарић: Па једно 20 до пола сата, ту, не могу тачно ја рећи да ли је то било 25 минута, није то нико гледо на сат.

Адв. Ђорђе Дозет: Колико је укупно пуцњава трајала?

Сведок Живко Зарић: Трајала је пуцњава негде око пола сата.

Адв. Ђорђе Дозет: Око пола сата?

Сведок Живко Зарић: Око пола сата.

Адв. Ђорђе Дозет: Од момента кад чујете прве пуцњевае па до момента кад Ви отварате ватру, да ли комуницирате са било ким од ваших претпостављених?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли уопште знате где се налази ваш командир вода?

Сведок Живко Зарић: Знао сам ње су распоређени, одали су, то је ходано околи, искрено да вам кажем да су командири ходали, да се не би шта десило, народ је се био препо, почео тркати и тако даље.

Адв. Ђорђе Дозет: Мислим на моменат кад чујете прве пуцњевае да ли знате где се налази Нико Јурић?

Сведок Живко Зарић: Нико Јурић је био доле код Шипада према касарни, ја бар тако мислим да је био ту.

Адв. Ђорђе Дозет: А јесте ли се Ви чули или видели са Ником Јурићем пре него што сте ви отворили пуцњаву?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Нисте?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Можете ли нам сад поновити још једанпут због чега сте ви отворили пуцњаву, отворили ватру?

Сведок Живко Зарић: Кад је пролазило једно возило, ја мислим да је 150-тка, не смем вам казати, јер разумијем се доста у та возила, ја мислим да је 150-тка, четири момка су пушкама дигли цираду и почели су пуцати по мени, по мом другу, био је и још један друг са мном и тако даље. Међутим, шта ја сам имо 20 метака свега и то сам пуко и бјежи свако себи.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли је вама неко наредио да отворите ватру?

Сведок Живко Зарић: Па није нико али кад сам видио да ударају меци по згради, по зиду, ударају од контајнер, било је брацо бјежи куд мореш.

Адв. Ђорђе Дозет: Рекли сте на почетку вашег сведочења да је наређење било да се не сме пуцати.

Сведок Живко Зарић: Да се не смије пуцати.

Адв. Ђорђе Дозет: Па зашто сте отворили онда ватру онда кад је наређење да се не сме пуцати?

Сведок Живко Зарић: Сад вам кажем, зато што су они прво отворили на мене ватру, на нас ту што нас је било. Било је туд и цивила и свега, тако да сам ја видио кад удара од зид, меци ударају по зиду и ми смо отворили ватру, што оно каже, колико си имо метака толико си пуко и бјежи.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте ту у својој близини имали некога ко има радио станицу?

Сведок Живко Зарић: Нисам чуо, није имо нико радио станице од нас јер тога је било дефицитарни, што оно каже дефицитарни тако да.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви чули тог 15. маја да неко издаје наређење „на ватру одговорити ватром“?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Кад сте уопште чули да.

Сведок Живко Зарић: То сам чуо тек сутри дан кад смо се, што оно каже, сабрали, ето то је тада било, тад сам чуо да је наређено кад су они пуцали да се узврати ватром на ватру, међутим то само може да узврати начелник, не знам за другога ко.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли ви тог 15. маја '92. године, судија вас је питао на почетку да ли познајете Илију Јуришића ви сте рекли да, да ли ви га познајете 15.05.1992. године, да ли сте тад познавали Илију?

Сведок Живко Зарић: Ја познајем Илију Јуришића прије 15. маја можда једно 10 година, јесте чули.

Адв. Ђорђе Дозет: Откуд га познајете?

Сведок Живко Зарић: Па познајем, ми се чаршијски људи знамо сви.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли је вама познато где се налази 15. маја 1992. године Илија Јуришић?

Сведок Живко Зарић: Ја мислим да је био у командном штабу, ништа друго.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте тад знали где се он налази? Не да ли сад знате.

Сведок Живко Зарић: Нисам знао, нисам знао и стварно не могу да кажем да сам знао јер нисам знао, чак нисам знао ни ко је у штабу тада.

Адв. Ђорђе Дозет: Још само једно питање.

Сведок Живко Зарић: Ма може и пет, нема проблема.

Адв. Ђорђе Дозет: Што се мене тиче још само једно питање. Да ли сте икад до хапшења Илије Јуришића чули да неко повезује име Илија Јуришић са дешавањима на Брчанској Малти?

Сведок Живко Зарић: Не.

Адв. Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Сведок Живко Зарић: Хвала вама.

Председник већа: Сада ће вам питања поставити тужилац. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Господине Зарићу.

Сведок Живко Зарић: Само мало јаче, не чујем.

Заменик тужиоца: Господине Зарићу, ја сам тужилац у овом предмету и поставићу вам неколико питања. Прво ме занима да ли сте ви до сада давали изјаву у вези овог догађаја од 15. маја 1992. године, ако јесте, коме?

Сведок Живко Зарић: Давао сам изјаву СИП-и.

Заменик тужиоца: Када је то било?

Сведок Живко Зарић: То су они кад су узимали за све оно редовно, то је узимато не знам ни ја које године, да вам искрено кажем.

Заменик тужиоца: Можете ли приближно годину да наведете?

Сведок Живко Зарић: Прије једно, ја мислим, три-четири године да је узимата та изјава, јер узимата је од свију па и од мене.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате те изјаве шта сте тада говорили?

Сведок Живко Зарић: Ово све што сам рекао сада, то сам рекао и тада.

Заменик тужиоца: Рекли сте у данашњем сведочењу да сте добили задатак да обезбедите колону да изађе из касарне.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Заменик тужиоца: Од кога сте добили задатак?

Сведок Живко Зарић: Добили од командира чета, од командира чете.

Заменик тужиоца: Када сте тај?

Сведок Живко Зарић: Односно мој претпостављени је добио од командира чете, а ја сам добио од свог претпостављеног, од командира мога.

Заменик тужиоца: Када сте добили тај задатак?

Сведок Живко Зарић: Ујутру, на смотри, односно на брифингу, како се то данас каже културно.

Заменик тужиоца: Добро. Како је гласио тај задатак?

Сведок Живко Зарић: Задатак је гласио, да се не смије ничим повриједит тај излазак из касарне, а не смије се ни пуцат.

Заменик тужиоца: Је ли то значи да су вас претходно обавестили да ће тога дана изаћи овај војска из касарне?

Сведок Живко Зарић: Не, они су требали да изађу, ја мислим 19.-ог, колико се ја сјећам, можда гријешим у датуму, али ја тако је био договор. Међутим, шта се десило? Десило се ујутру да је господин генерал зовнуо руководство наше и казао, „ја излазим у 11 сати“, он је ваљда изашао у 11 сати, јер покојни Мухамед Бркић је са њим изашао у ауту, тако да није имао уопште неких проблема што ће изаћи.

Заменик тужиоца: О ком генералу Ви говорите?

Сведок Живко Зарић: О генералу, овај, како му је име, не могу се сада сјетити, овај што је био у Тузли командант касарне, ако знате ко је, помозите ми.

Заменик тужиоца: Да ли је то Јанковић?

Сведок Живко Зарић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли је то Дубајић?

Сведок Живко Зарић: Дубајић, господин Дубајић.

Заменик тужиоца: Господин Дубајић тада није био генерал, он је био потпуковник.

Сведок Живко Зарић: Добро, ја не разумијем то толико те чинове, па немојте ми замјерити, ако сам га преиначио у генерала.

Заменик тужиоца: А мислили сте на Дубајића. Добро. Ви сте са Вашом јединицом били распоређени у ком рејону, можете ли тај рејон да ближе определите?

Сведок Живко Зарић: Може се опредјелити, ми смо прво били добили задатак да обезбједимо стари пут од касарне према Мајевици.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Живко Зарић: Јер је на том делу пута, требала је да изађе та колона. Међутим, они су то у 11 сати, господин Дубајић и ти, промјенили су излаз и изашли су на Брчанску Малту, преко Брчанске Малте и тада смо ми повучени одозго и распоређени околу, да не би цивили са дјецом, јер је то било негдје, мајке су дјецу водиле, да не би ко излетио под ауто, да не би погинуо, да не би га ауто згазило, јер тада није било цивилне, ове, саобраћајне полиције да регулише то, тако да је то нама додјељено да ми регулишемо, да то испратимо да иду.

Заменик тужиоца: У колико сати сте дошли у рејон Брчанске Малте?

Сведок Живко Зарић: Негде око 4 сата.

Заменик тужиоца: Да ли знате, по чијем наређењу сте из једног рејона пребачени у други?

Сведок Живко Зарић: Ја не знам, ја мислим да је то командир знао, али нисам упућен у то.

Заменик тужиоца: Вама није познато? Добро. Када сте дошли у рејон Брчанске Малте, да ли је ту било још распоређених униформисаних лица, било полицајаца или?

Сведок Живко Зарић: Не, били су само цивили и били су они полицајци који су били на том рејону.

Заменик тужиоца: Који су то?

Сведок Живко Зарић: То су обични они полицајци који су били на рејону, тако да је то рејонска полиција, такозвана, ми смо сви имали неке рејоне, тако да су они били.

Заменик тужиоца: Ако су они били рејонска полиција, која сте ви полиција били?

Сведок Живко Зарић: Ми смо били маневарска јединица.

Заменик тужиоца: У чему се разликује обична полиција од маневарске јединице?

Сведок Живко Зарић: Маневарска полиција је била таква полиција која је могла да с једног краја града на други крај града стигне брзо.

Заменик тужиоца: Да ли је то била борбена јединица?

Сведок Живко Зарић: Не.

Заменик тужиоца: Него мирнодопска?

Сведок Живко Зарић: Мало је онако, мало обученија полиција, која је онако одрађивала те послове, који нису били, што се оно каже, да Вам кажем, онако искрено, када се побију у кафани, када ово, када оно, знаш, е то је то, господине.

Заменик тужиоца: Како је била наоружана обична полиција?

Сведок Живко Зарић: Само са пиштољима.

Заменик тужиоца: А откуда Вам је то познато?

Сведок Живко Зарић: Па како ми није познато, када ја виђам полицајца стално, сваки дан је около туда хода и видим и себе и њих.

Заменик тужиоца: Добро, али рекосте да сте Ви полицајац у резерви?

Сведок Живко Зарић: Ја сам био у резерви, што сам био до својих година, докле сам могао да будем.

Заменик тужиоца: Па да, али полицајац у резерви, откуда су Вам познати ти детаљи, ко је како наоружан и тако даље?

Сведок Живко Зарић: Не, како није познато, па видите и Ви сами, не морам ја то да објашњавам око тога. Зна се, полицајац рејонски није никада носио аутоматску пушку ни полуаутоматску пушку.

Заменик тужиоца: То је Ваш закључак?

Сведок Живко Зарић: Тако је, то је закључак такав и тако се и понаша.

Заменик тужиоца: Оппростите.

Сведок Живко Зарић: Само се Ви јавите, нема никаквих проблема.

Заменик тужиоца: Сада да се вратимо мало да разјаснимо око овога пуцања.

Сведок Живко Зарић: Да.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте чули из правца касарне пуцњаву.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Заменик тужиоца: Можете ли нам објаснити, каква је то пуцњава била, ког интензитета?

Сведок Живко Зарић: Хоћете да Вам кажем онако искрено?

Заменик тужиоца: Па најискреније што је могуће.

Сведок Живко Зарић: Да је то, слушајте, за мене пошто ја нисам нигдје ратовао, нисам никада ратовао, нисам, што се оно каже, слушао сам оне акционе филмове како се ратује. Међутим, ово је само јечало, толико је било пуцњаве, да је јечало. Ето, е сада ко је одозго пуцао од касарне, ја не могу казати, јер није ми познато ко је. Ја сам био доле на Брчанској Малти.

Заменик тужиоца: Добро, и кажете, прошло је двадесет, двадесетпет, можда и тридесет минута.

Сведок Живко Зарић: Па добро, можда до пола сата, ето да кажемо, до пола сата да је прошло док су они дошли одозго, док је то на Брчанској Малти, стварно је био хаос.

Заменик тужиоца: Шта то значи хаос?

Сведок Живко Зарић: Хаос од те пуцњаве, што се каже.

Заменик тужиоца: Та пуцњава коју сте Ви први пут чули из правца касарне, је ли она непрекидно трајала то 25-30 минута, док није дошла до Вас или?

Сведок Живко Зарић: Ма није, то отприлике негде на прекиде, тако да није то баш 25 минута да се пуцало редовно, то, далеко од тога.

Заменик тужиоца: Него, како је било, нисам баш добро разумео?

Сведок Живко Зарић: Ма, то је била пуцњава, пуцњава онако, као да је ето некога плаше нешто, шта је било, куда ја, не знам, али углавном после сам видео да је пуцано по зградама, шта ја знам, где је народ био, цивилни, тако да ми је то после неке ствари нису биле јасне.

Заменик тужиоца: Добро, када сте Ви дошли у рејон Брчанске Малте, је ли ту било пешака, цивила, грађана по улицама?

Сведок Живко Зарић: Па жене возиле дјецу из обданишта, јер схватате то, из вртића водиле дјецу, ако је овако мало другачије.

Заменик тужиоца: Схватам.

Сведок Живко Зарић: И то је се морало склонити све са улице.

Заменик тужиоца: Да, како сте Ви то урадили склањање са улице тих пешака, мајки са децом?

Сведок Живко Зарић: Fino, fino брате, зна се како се склања са улице, хајмо свако својој кући, бјежи и здраво. Неке су мајке и бјежале, дречале, свашта је било.

Заменик тужиоца: Ту где сте Ви били, да ли је било станара у тим зградама?

Сведок Живко Зарић: Како није, настањена зграда била, човјече.

Заменик тужиоца: Добро, разумем да је била настањена.

Сведок Живко Зарић: Сви су били на прозору, сви су били на прозору, гледали, испраћали војску, испраћају, ето.

Заменик тужиоца: А да ли је можда.

Сведок Живко Зарић: И када су ови почели.

Заменик тужиоца: Да ли је можда неко?

Сведок Живко Зарић: Молим?

Заменик тужиоца: Са тог прозора или са тих тераса које су окренуте према Брчанској Малти, имао пушку од тих који су били?

Сведок Живко Зарић: Није био нико на тераси.

Заменик тужиоца: Није нико био на тераси?

Сведок Живко Зарић: Није нико био на зградама, нити је било, ми смо једини били ту око зграде и ништа друго, а они су цивили били на прозорима.

Заменик тужиоца: А ту где сте Ви били, кажете, иза једног контејнера, овај.

Сведок Живко Зарић: Био контејнер и двије вреће биле, ништа друго није било.

Заменик тужиоца: Добро, какве вреће, шта је то?

Сведок Живко Зарић: Вреће напуњене пијеском, ето.

Заменик тужиоца: Добро. У том контејнеру, је ли било нешто?

Сведок Живко Зарић: Било смећа.

Заменик тужиоца: Какав је то контејнер, метални, пластични?

Сведок Живко Зарић: Овај жељезни, наш обични који купи смеће.

Заменик тужиоца: Добро, то у рејону Брчанске Малте, пошто сте Ви дошли негде око 4 сата, да ли сте приметили неко возило неуобичајено?

Сведок Живко Зарић: Не, само је прошао један пинцгауер, прије времена и онда после неколико времена је, не могу сада казати да ли је сат, сат и по времена, прошао је господин Дубајић и наше возило полицијско, које га је извело из зграда. А што га је изводило, то не знам.

Заменик тужиоца: Добро, је ли било неких борбених возила тамо на Вашој страни, да кажем?

Сведок Живко Зарић: Не, не, не, ми смо само имали један камион, који је био попречен онако на цести, ништа друго.

Заменик тужиоца: Какав је то камион?

Сведок Живко Зарић: Обични камион био, ето, ништа друго, обични камион.

Заменик тужиоца: Да ли је то онај камион са цирадом или је фургон или, можете ближе да опишете?

Сведок Живко Зарић: Са цирадом, онако, са цирадом, који је превозио угаљ, ето то је то.

Заменик тужиоца: У свом сведочењу такође данас рекли сте да сте добили обавијест да војска излази у 14 часова.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Заменик тужиоца: Од кога сте добили обавијест?

Сведок Живко Зарић: Од командира свога.

Заменик тужиоца: Где сте се тада налазили?

Сведок Живко Зарић: Тада смо се налазили у сједишту где смо били стационирани у „Партизану“.

Заменик тужиоца: Где је тај Партизан у односу на Брчанску Малту?

Сведок Живко Зарић: То је у граду, то није на Брчанској Малти, јесте чули?

Заменик тужиоца: Колико је то удаљено од Брчанске Малте?

Сведок Живко Зарић: Ма то је удаљено да ходаш пјешке за десет минута.

Заменик тужиоца: А шта је тај „Партизан“, какав је то објекат?

Сведок Живко Зарић: То је било спортско друштво.

Заменик тужиоца: Спортско друштво, којих дисциплина?

Сведок Живко Зарић: И тркачких и шта ја знам, свакаквих дисциплина је ту било, да се вјежба и мали фудбал и кошарка и тако, момци су ту тако вјежбали.

Заменик тужиоца: И шта је за Вас био тај „Партизан“?

Сведок Живко Зарић: За нас, ми смо били ту стационирани, као јединица, ето то је то.

Заменик тужиоца: Сви сте ту били на окупу?

Сведок Живко Зарић: Јесте, на окупу смо били.

Заменик тужиоца: 64 колико сте рекли, је ли?

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Заменик тужиоца: На питање браниоца да ли сте Ви и на који начин обавештени о томе, да ће војска изаћи, па Ви рекосте да сте то знали преко медија. Остало ми је нејасно, каква је то обавест преко медија?

Сведок Живко Зарић: Па медији су давали то када ће војска да напусти град, што ми нисмо, нико није вјеровао у то, да Вам овако искрено кажем, јер ми смо вјеровали у војску.

Заменик тужиоца: У ком смислу веровали у војску?

Сведок Живко Зарић: Па вјеровали као једнога, у коју јединицу, то је чуј, која брани народ и све. Међутим, то је испало тако, како је испало сада, то је то.

Заменик тужиоца: Да, није ми баш најјасније, овај, то нешто се само од себе догодило, је ли?

Сведок Живко Зарић: Па не знам ни ја да Вам кажем, да ли сте чули, јер и ја то не могу да кажем, јер не знам. Јер читав народ је вјеровао тој војсци, према томе, што сам и ја био вјеровао тој војсци и ја нисам вјеровао ни да ће изаћи, да ће отићи, међутим, тако је настало.

Заменик тужиоца: Зашто сада па да неће отићи? Зашто нисте веровали да неће отићи, зашто?

Сведок Живко Зарић: Па то је моје лично убеђење било.

Заменик тужиоца: Веровали сте да ће остати у Босни и Херцеговини или да ће напасти Босну и Херцеговину?

Сведок Живко Зарић: Па ја сам вјеровоа да ће остати, да.

Председник већа: Шта да.

Сведок Живко Зарић: Да ће остати ту, јер прије на неколико ноћи и ми смо били са њима у патроли у, шта ја знам, ту око и касарне и око тих зграда и цивила и Брчанске Малте и то, они су се чак једно вријеме са нама и дружили, тако да то није било, ево да смо били у завади, што се оно каже, да смо били људи једни на друге.

Заменик тужиоца: Да, да ли је Вама познат догађај који се збио у руднику када је била нека несрећа? Да ли је ту учествовала у спасавању рудара војска?

Сведок Живко Зарић: Јесте, јесте, то је било у Намору.

Заменик тужиоца: Да ли је то било поверење и у вези са тим догађајем и уопште понашањем или имате неки други?

Сведок Живко Зарић: Па имало се повјерења у војску, што се каже оно, вјерујеш у то. Сви смо вјеровали, јер тада је и војска помагала и сви су помагали, јер 160 и нешто рудара је погинуло.

Заменик тужиоца: Добро, а да ли Вам је познато да је пре овог 15. маја пролазила војска кроз то?

Сведок Живко Зарић: Јесте, и то.

Заменик тужиоца: Јесте ли тада излазили да обезбеђујете те колоне?

Сведок Живко Зарић: Не.

Заменик тужиоца: А зашто нисте и тада ишли да их обезбедите?

Сведок Живко Зарић: Па нисмо излазили, зато што је, зато што су то људи који су се враћали са ратишта, пуцали су чак и по џамији, да ли сте чули?

Заменик тужиоца: Да, чуо сам.

Сведок Живко Зарић: По вјерским објектима су пуцали, ето зашто и нисмо хтели, може ко да понастрада, може ко да погине, сада да ли су то људи били.

Заменик тужиоца: А због чега сте 15. изашли, због чега сте 15.-ог изашли?

Сведок Живко Зарић: 15.-ог смо изашли стога, рекао сам Вам, да обезбједимо, само да склонимо цивиле са улице, да прође се нормално и да изађу из.

Заменик тужиоца: А ко је склањао у претходним примерима проласком војске кроз Тузлу, ко је склањао цивиле?

Сведок Живко Зарић: Рејонска полиција.

Заменик тужиоца: А зашто и сада није склонила рејонска полиција?

Сведок Живко Зарић: Е па није могла склонити све, јер није их било довољно.

Заменик тужиоца: У ком смислу није их било довољно?

Сведок Живко Зарић: Па није било довољно полиције, па зато их није било довољно.

Заменик тужиоца: Откуда је Вама познато та чињеница да их није било довољно?

Сведок Живко Зарић: Па ја сам сваки дан у чаршији, господине, па видим, то и видим и знам.

Заменик тужиоца: Знам, али Ви сте командир једног одељења, одељење је.

Сведок Живко Зарић: Одељења, да, па нема ту више, то је тако.

Заменик тужиоца: Колико је бројило Ваше одељење војника?

Сведок Живко Зарић: Седам људи.

Заменик тужиоца: Које су веће јединице од одељења у Вашој маневарској јединици?

Сведок Живко Зарић: Нисмо ми имали, ми смо имали само чету, а креће се чета, вод, одељење.

Заменик тужиоца: Да ли је вод већи од чете или је обрнуто?

Сведок Живко Зарић: Обрнуто.

Заменик тужиоца: Обрнуто, добро. Кажете.

Сведок Живко Зарић: То су војне тематике, господине, ако питате, то су војне ствари и то ја, био сам у војсци па знам.

Заменик тужиоца: Добро, па и ово претходно што сам Вас питао, такође спада у ту неку војну тематику.

Сведок Живко Зарић: Неку војну.

Заменик тужиоца: Да, јесте. Кажете, били сте код семафора на једно десет до петнаест метара, овај, али.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Заменик тужиоца: Да ли је то овај у правцу пумпе, односно у правцу кретања колоне или је пре семафора Брчанске Малте, после или пре?

Сведок Живко Зарић: Ја не знам да ли Ви знате Тузлу, али ја сам био косо од семафора према згради, а то је зграда Д-10.

Заменик тужиоца: Кажете, имали сте двадесетак метака које сте испуцали.

Сведок Живко Зарић: Ништа више, нисмо ни имали више, ниједан није имао више од двадесет метака, колико нас је год било, то је било по двадесет метака, нема, није муниције било толико да имаш расипати.

Заменик тужиоца: Где сте држали те метке?

Сведок Живко Зарић: Мало је било у оквиру, мало је у џепу.

Заменик тужиоца: Па рекосте, „ја што сам имао, испуцао сам као и одмах бјежите“.

Сведок Живко Зарић: Испуцао и пут под ноге, бјежи, сакриј се и тури главу у земљу.

Заменик тужиоца: Да, али ако је реч о полуаутоматској пушци, о којој Ви причате, потребно је и време за пуњење?

Сведок Живко Зарић: Ма није, то се зачас напуни, то није, то је са оквиром и готово.

Заменик тужиоца: Па да, са којим оквиром какав је оквир на тој полуаутоматској пушци?

Сведок Живко Зарић: Оквир у који може да се спреми десет метака.

Заменик тужиоца: Да ли полуаутоматска пушка има резервни оквир?

Сведок Живко Зарић: Нема.

Заменик тужиоца: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Хвала.

Сведок Живко Зарић: Молим.

Председник већа: Сада ћу Вам поставити ја нека питања, судија Мирковић овде. Наставићу се на ово што је тужилац Вас питао малопре. Сада сте изјавили да су сви имали по десет, двадесет метака.

Сведок Живко Зарић: Да.

Председник већа: А пре тога сте рекли да је пуцњава после тога трајала пола сата. Па како је трајала пуцњава ако имате десет метака, испалите их, ко је пуцао још пола сата тада, ако сте сви били са десет до двадесет метака?

Сведок Живко Зарић: Пуцала је војска.

Председник већа: Значи оних пола сата војска пуца по вама, ви немате муницију?

Сведок Живко Зарић: Војска пуца и то по зградама пуца, по цивилима, ја сам то нагласио да по цивилима пуца.

Председник већа: Кажете, ова четири момка која су подигла цираду и запуцала на Вас, Ви сте били на раскрсници.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Председник већа: Тада сте били иза овог контејнера.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Председник већа: Да ли је тај камион у коме су они ишли, наставио да се креће или је прво камион стао, па су онда они изашли из камиона? Шта се десило?

Сведок Живко Зарић: Не, не, у ходу, све у ходу, све у ходу.

Председник већа: Како сте били на тој раскрсници, да ли Вам је јасно да је на тој раскрсници дошло до заустављања камиона?

Сведок Живко Зарић: Е то су заустављени камиони, они који су били натоварени МТ средствима, са Козловца.

Председник већа: А откуд Ви знате који су камиони натоварени са МТ средствима са Козловца, да ли је писало на њима, да ли Вам је неко рекао, како сте знали? Ви стојите доле, значи саопштили су Вам, чувате цивиле да им се нешто не деси и сада знате да су у том камиону МТ средства са Козловца. Како то знате?

Сведок Живко Зарић: То су товарени прехранбени производи са Козловца, ето, јер је сутрадан народ носио, да извинете, и маст и конзерве, све је живео носио из тих камиона.

Председник већа: Е сада ми објасните, како су ти камиони заустављени на тој раскрсници?

Сведок Живко Зарић: Знате како полиција зауставља када стајете? Тако су заустављени и окренути.

Председник већа: Чекајте, не, не, говоримо, сада говоримо не оно што је било пре, видим да Ви мене не разумете. Говорим о тренутку када је дошло до пуцњаве, Ви кажете, чујете пола сата пре тога, горе се пуца, пуца, пуца. Да ли ови док се то пуца, камиони пролазе и даље крај Вас, тих пола сата?

Сведок Живко Зарић: Пролазили су војни камиони, а ови су дошли касније.

Председник већа: Који?

Сведок Живко Зарић: Када је пуцњава стала већ.

Председник већа: Који су дошли касније?

Сведок Живко Зарић: Ова, било је неколико камиона, који су натоварени тим средствима, што се оно каже, за исхрану.

Председник већа: Зар није већ за тих пола сата на раскрсници горели ови други камиони који су били упаљени? Када је то почело да гори онда, када су експлодирани?

Сведок Живко Зарић: Не, нису горели, горели су понеки камион тамо, шта ја знам, десно, лијево и тако, а ови су могли проћи.

Председник већа: Куда?

Сведок Живко Зарић: Па између да прође фино.

Председник већа: Између зграда где се пуца, значи они су могли, имало је места да се прође?

Сведок Живко Зарић: Не, не, не, он је дошао, они су прошли фино куда, где се није пуцало и то је, никаквих проблема није било, они су се.

Председник већа: Јесу неки камиони покушали да наставе право, уствари, да крену према Добоју на раскрсници?

Сведок Живко Зарић: Не према Добоју, него су отишли према Бијељини.

Председник већа: Ови, али кажем када је почело пуцање, да ли је неки камион наставио право у том правцу, покушао да прође?

Сведок Живко Зарић: Јесте, наставила су, наставила су два камиона, али.

Председник већа: И шта се са њима десило?

Сведок Живко Зарић: Али нису отишли далеко, вратили су се, ваљда су момци пролетели, па нису видели то.

Председник већа: Кажете, били сте пре тога, према путу на Мајевици и онда су Вас вратили.

Сведок Живко Зарић: Јесте, на Брчанску Малту.

Председник већа: На том путу према Мајевици, да ли тамо има кућа, станова, не знам сада како то изгледа у Тузли, али тај део да ли је насељен према путу за Мајевицу?

Сведок Живко Зарић: Насељен и то густо насељен, све до под Мајевицу.

Председник већа: Е да Вас питам, кажете, овог дана сте изашли, добили сте наређење, у случају да дође до пуцања, да би заштитили грађане. Зашто нисте штитили грађане оних дана када су пуцали по њима? Тада их нико није заштитио?

Сведок Живко Зарић: Нико није прије ни пуцао до 15. маја.

Председник већа: Мало пре сте рекли да су пуцали по џамијама, да су пуцали по цивилима, сада кажете да нису. Јесу ли пуцали раније или нису пуцали, да разјаснимо то?

Сведок Живко Зарић: Не, раније није пуцано, једино су пуцале оне јединице које су се враћале са ратишта.

Председник већа: Да ли оне пролазе на исти овај начин кроз Тузлу?

Сведок Живко Зарић: Не, не, не, оне иду северном магистралом мимо града.

Председник већа: Пре овог 15.-ог, да ли је прошла нека велика јединица из касарне, да ли се сећате?

Сведок Живко Зарић: Није из ове касарне прошла ниједна, него су дошли из правца Бијељине за Добој.

Председник већа: И ко је прошао тада?

Сведок Живко Зарић: Али то је заобилазница куда су они пролазили.

Председник већа: Да ли је прошао ту пиротски батаљон који је ту био лоциран, да ли се сећате тога?

Сведок Живко Зарић: Па, откуда ја знам ко је лоциран ту ко није, то ја не знам.

Председник већа: Значи, не знате, за тај догађај, дан, два пре тога не знате да је прошао.

Сведок Живко Зарић: Не знам ја.

Председник већа: После овог догађаја, после 15.-ог, прошле су јединице са аеродрома, је ли тако?

Сведок Живко Зарић: Да, јесте.

Председник већа: Да ли је тада било обезбеђење, да ли сте стајали сви околу?

Сведок Живко Зарић: Јесте, исто, исто било обезбеђење и пропраћене и отишле су како треба. Није нико пуцао, није ништа било, све је било ОК.

Председник већа: Ми овде имамо нека вештачења, имамо изјаве неких сведока који кажу да је био један, два пуцња, а да је онда почела канонада. Ви кажете сада да је пола сата пре тога пуцано. Па шта је сада тачно, ово што Ви говорите, да је пола сата почело на зачелју на крају, тамо где се излазило или?

Дошло је до прекида везе, само да видимо. Да ли се чујемо?

Сведок Живко Зарић: Чујемо се.

Председник већа: То сам Вас питао, за ово раније значи не знате ништа о овим јединицама које су излазиле, а које су прошле?

Сведок Живко Зарић: Не, не, не, па како ћемо знати, када ми, ко је прошао, ја то не знам, јер јединица је прошло, није једна, прошло их је можда и десет, петнаест јединица.

Председник већа: Кажите, станари су стајали на прозорима. Ми смо добили изјаве неких сведока који наводе да је полиција долазила код њих и рекла да се тог дана склоне са прозора и да се удаље. Да ли је можда то неко радио, да ли Вам је познато или није?

Сведок Живко Зарић: А, народ је стајао, народ је.

Председник већа: Кажите.

Сведок Живко Зарић: Наставите, господине.

Председник већа: Не, само изволите, само изволите. Да ли је то тачно или није, да ли знате можда за тај податак?

Сведок Живко Зарић: Пазите једну ствар, народ је сав стајао на прозорима и поздрављао војску, јесте чули, јер имао је поверења у ту војску. Међутим, шта се десило? Када је почела пуцњава, народ је побјегао са прозора, чак је бјежао и из станова.

Председник већа: Мало пре сте рекли да сте и Ви имали поверење у ту војску. Када сте изгубили то поверење, када се то десило да изгубите поверење у војску?

Сведок Живко Зарић: Када је почела пуцњава.

Председник већа: Значи до тог дана сте имали поверења у војску?

Сведок Живко Зарић: Имао повјерења, и то доброг повјерења.

Председник већа: Да ли је Вама познато да су неки официри ове војске изашли из војске, јесте познавали некога од тих?

Сведок Живко Зарић: Не.

Председник већа: Не, није Вам то познато? Још једно, рекли сте, кажете, на почетку сте рекли, „изашла је прва колона, па је онда после друга“.

Сведок Живко Зарић: Јесте.

Председник већа: Како сте знали да је прва и друга колона, по чему се то разликује, када је требала да изађе једна па?

Сведок Живко Зарић: Не, било је растављено, пазите нешто, први део колоне је изашао, па је било мало растављено, било је можда неких, неких двеста, триста метара је било растављено, па је наишла друга група, е тако да их назовемо.

Председник већа: Овај први део колоне који је прошао, да ли је он био обезбеђен полицијским возилима вашим?

Сведок Живко Зарић: Јесте, нашим возилима и наши људи сједили са њима у њиховим возилима.

Председник већа: Они су прошли, је ли тако?

Сведок Живко Зарић: Јесте, прошли и без икаквих проблема су прошли.

Председник већа: И тада долази тај други део колоне.

Сведок Живко Зарић: Е тај други део колоне који је дошао, тај је почео пуцати.

Председник већа: И онда пола сата после тога долази до пуцања код вас. Значи да су камиони и онда пролазили испред Вас, док није дошао?

Сведок Живко Зарић: Јесте, јесте.

Председник већа: Само то да проверимо. За пушку Вас је већ питао. Након овог догађаја, кажете, Ви сте побегли, отишли и сакрили се. Јесте се вратили на лице места после тога?

Сведок Живко Зарић: Не.

Председник већа: Па ко је онда после тога током ноћи ове војнике који су погинули на лицу места померио камионе, склонио све то? Да ли знате, да ли је неко радио то, чији је то био задатак?

Сведок Живко Зарић: Не знам, богами, то не знам ко је ни радио ни одрађивао те послове, али претпостављам, претпоставка је да је то цивилна заштита одрадила.

Председник већа: Јесу тамо.

Сведок Живко Зарић: Знам да су санитети били, вожени су сви који су били рањени, то се видело, а ко је све то одрадио, то не знам.

Председник већа: Када смо код санитета, да ли сте можда видели санитарска кола војна у оној колони која су била?

Сведок Живко Зарић: Не.

Председник већа: Пинцгауере који су имали ознаке Црвеног крста?

Сведок Живко Зарић: Пинцгауере јесам, али нису имали ознаке да су санитети.

Председник већа: Нису имали, то нисте видели? Само ми је остало још ово нејасно како сте знали да ови камиони носе, ево опет. Да ли се чујемо сада?

Сведок Живко Зарић: Е сада се чујемо опет поново.

Председник већа: Нешто нам везе нису најбоље, али надамо се да ћемо.

Сведок Живко Зарић: Ваљда ћемо ми бити добри некада, мајку му његову.

Председник већа: Сада ћемо да чујемо још нека питања да Вам поставим само. Сада су ме они прекинули.

Сведок Живко Зарић: Немојте да Вас прекидају, господине.

Председник већа: Само тренутак, нема потребе да коментаришете. Интересује ме, кажете, Ви сте побегли. Јесте после срели Ваше колеге?

Сведок Живко Зарић: Сви смо се ми повукли.

Председник већа: И сви сте се повукли.

Сведок Живко Зарић: Све је то повучено, јер где ћете бити када пуца по згради, пуца свуда, мораш бјежати, тражити спас.

Председник већа: Добро, има ли неких питања још? Само да видимо да ли оптужени има питања? Има. Ево сада ће Вам поставити питања оптужени. Микрофон само укључите.

Опт. Илија Јуришић: Господине Зарићу, Ви сте делимично одговорили на питање мога браниоца, да ли сте и од кога у Тузли чули да доводи Илију Јуришића у везу са 15. мајем. Ја бих само мало проширио. Ево прошло је пуно времена, мени се суди овде у Београду и тако даље. Има ли сада.

Сведок Живко Зарић: Мени је познато, Илија.

Опт. Илија Јуришић: Има ли сада коментара, јер у Тузли живи више народа, није један народ.

Сведок Живко Зарић: Јесте, јесте.

Опт. Илија Јуришић: Мене посебно интересира, ево ова спрска популација, да ли у тој популацији, да ли си од некога чуо да каже, да је Илија тај који је крив за ово што се збило на Брчанској Малти?

Сведок Живко Зарић: Не, Илија, није, нисам ни од кога чуо и ја сам убјеђен, ја знам ко је издао наредбу, то не треба причати и ти знаш и сви знамо, нема потребе да ја теби сада ни гладим, ни ти мени, ми се знамо као људи толике године. Према томе, то уопште није битно.

Председник већа: Само можете да појасните, само да појасните, на коју наредбу мислите, ко је издао, да ли је било касније?

Сведок Живко Зарић: Ко је издао наредбу да се узврати ватром на ватру, је ли?

Председник већа: Ето само то смо хтели, хвала.

Опт. Илија Јуришић: Хвала, немам ни ја више питања.

Председник већа: Да ли нема више нико питања? Нема.

Пошто нико нема више да постави питање, **то је све што сведок има да изјави.**

Хвала Вам што сте приступили. Имате ли трошкове за данашњи долазак?

Сведок Живко Зарић: Јесте, треба.

Председник већа: То је 34 ЕУР-а, је ли тако? Исплаћени су?

Сведок захтева за данашњи приступ износ од 66 конвертибилних марака.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку за данашњи приступ у Суд Босне и Херцеговине и трошкове које је имао за овај приступ, исплати 34 ЕУР-а.

Хвала Вам што сте приступили, сведоку, можете да идете. Још једном се захваљујемо Суду Босне и Херцеговине.

Сведок Живко Зарић: Немате потребе да се захваљујете, то је моја дужност била.

Председник већа: Добро, довиђења.

Сведок Живко Зарић: Довиђења.

Председник већа: Ми би сада да се одјавимо са Судом Босне и Херцеговине. Довиђења.

Данас смо завршили са овим делом. Ја сам од стране суда, уствари Тужилаштва, доставили су скицу урађену од непознатог лица из Тузле, које је Тужилаштву за ратне злочине доставило лице возача „Ласте“ и ова како скица представља приказ изласка колоне ЈНА из касарне „Хусинских буна“, они нам достављају умножену у више примерака. Ви то предлагете као доказ, је ли тако, у току поступка? Значи ја ћу Вама доставити, то је предлог Тужилаштва, ја ћу Вам доставити фотокопију ове скице, ви их погледајте, па ћете да дате своје мишљење, имате сутра, када будемо саслушавали ова два сведока, испитивали ова два сведока.

Констатује се да је један примерак скице која је достављена од стране Тужилаштва за ратне злочине, дана 17.06.2013. године, достављен браниоцу и оптуженом.

Ево погледајте и Ви, па ћете се у вези предлога Тужилаштва да се ово уврсти у доказе, дати своје мишљење.

Сутра имамо испитивање два сведока, као што је и одређено доставном наредбом.

Како више нема никаквих предлога,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес СЕ ПРЕКИДА.

Наставак СЕ ЗАКАЗУЈЕ за:

19. јуни 2013. године, у 9 часова и 30 минута, у судници број 4,

када ће бити испитани сведоци по доставној наредби. То је то.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА